

nyindførelse af undtagelsesbestemmelsen for fremgangsmåder til fremstilling af levnedsmidler på deres territorium, vil det forhold, at nordiske patenter, der vedrører de nævnte fremgangsmåder, ikke får gyldighed i Danmark, ikke kunne være af væsentlig betydning for systemet som sådant. Bibeholdelsen af denne undtagelsesbestemmelse skulle i så fald også kun gælde, indtil Europarådskonventionen træder i kraft. Tidspunktet for dansk ratifikation af konventionen foreslås derfor subsidiært udskudt til mindst 5 år efter patentlovens ikrafttræden.

Virksomhedsopfindelser.

Industriraadet har i sine tidligere udtalelser givet udtryk for den opfattelse, at den oprindeligt i lovudkastets § 7 alternativt medtagne bestemmelse, der svarer til den gældende lov nr. 142 af 29. april 1955 om arbejdstageres opfindelser, § 4, stk. 1, bibeholdes. Industriraadet kunne subsidiært acceptere den ordning, der fremgik af lovudkastet i den endelige betænkning, §§ 9 og 11, der i hvert fald ikke var til hinder for, at virksomheder som sådanne kunne få meddelt patent på en opfindelse.

Grunden til, at Industriraadet ønsker muligheden for, at virksomheder kan stå som opfindere, er på ingen måde et ønske om at tiltage sig en sådan ret på arbejdstageres bekostning, men alene at undgå de konflikter mellem arbejdstagere, som nu og da opstår om, hvem der er rette opfinder(e). Det er en naturlig følge af den industrielle udvikling, at opfindervirksomhed i stadig stigende grad finder sted i større virksomheders forskningsafdelinger på grundlag af et „team-work“, og det er undertiden særdeles vanskeligt at fastlægge, hvem der i relation til patentloven skal betragtes som opfinder(e). Selve opgavens stillelse vil ofte indicere de måder, hvorpå den kan løses, og det er ikke uforståeligt, at der mellem de enkelte arbejdstagere ikke sjældent opstår strid herom. Hvis virksomhedsopfindelsesbegrebet slettes, vil det fratage virksomhedens ledelse enhver mulighed for at løse konflikter mellem arbejdstagerne ved at gøre dem det begribeligt, at en fortsat uenighed vil medføre, at opfindelsen betragtes som en virksomhedsopfindelse. Dette er ikke noget formål for virksomheden i sig selv, men er alene påkrævet i alle parter inter-

esse for at redde arbejdsklimaet og undgå retssager mellem arbejdstagerne indbyrdes. Der henvises specielt til bilag A, underbilag 5, herom.

Ud fra det anførte skal Raadet henstille til Udvalget at bibeholde § 4 i lov om arbejdstageres opfindelser og genindføre en tilsvarende bestemmelse i lovforslaget, subsidiært benytte den mellemløsning, lovudkastet i den endelige betænkning i overensstemmelse med udkastet til Fællesmarkedets konvention om Europapatentet indeholder.

Når handelsministeren henviser til risikoen for ikke at kunne opnå patent i USA, fordi der i dette land kræves angivelse af en opfinder, må hertil bemærkes, at der Raadet bekendt ikke foreligger en eneste erfaring for, at forholdene i USA har forhindret meddelelse af patent på en dansk virksomhedsopfindelse. Industrien finder det derimod odiøst, at man generelt skal tvinges til at fingere en eller flere opfindere, hvor dette ikke svarer til de faktiske forhold, og betragter det som ret uforståeligt, at man i betragtning af det faktum, at opfindelser som nævnt nu næsten altid finder sted på grundlag af et „team-work“, vil ændre loven til at dække forhold, der tidligere eksisterede, men i dag nærmest må betragtes som historiske. Det er altså efter Raadets opfattelse den amerikanske lovgivning, der er forældet.

Tvangslicens på grund af tungtvejende almene interesser — lovforslagets § 47.

Som nævnt i bilag B er de nordiske industriforbund principalt af den opfattelse, at bestemmelsen om tvangslicens på grund af tungtvejende almene interesser burde udgå, idet bestemmelsen er så vagt formuleret, at det vil være særdeles vanskeligt for erhvervslivet at bedømme bestemmelsens konsekvenser. Erfaringen viser intet tilfælde, hvor en sådan bestemmelse har været savnet.

Såfremt Folketingsudvalget imidlertid mener at ville fastholde bestemmelsen, kan Raadet i alt væsentligt tiltræde bemærkningerne til lovforslagets § 47, sammenholdt med handelsministerens bemærkninger i forelæggelsestalen pag. 5, 2. spalte medio—pag. 6, 1. spalte. Det forekommer dog uheldigt for fortolkningen af bestemmelsen i eventuelle fremtidige sager, at bemærkningerne i handelsministerens forelæggelsestale